

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lipca 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu L. B. (1) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej stwierdzonej decyzją nr (...) z dnia 5 grudnia 2017 r. Decyzję oparto na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, która w dniu 10 lipca 2018 r. ustaliła wysokość uszczerbku na zdrowiu doznanego przez ubezpieczonego w związku z chorobą zawodową na poziomie 0%. Organ rentowy stanął na stanowisku, że stopień naruszenia sprawności organizmu wynikający z istniejących schorzeń nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. W konsekwencji organ uznał, że brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu dodatkowego odszkodowania.

Od powyższej decyzji ubezpieczony L. B. (1) wniósł odwołanie, domagając się przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej. Podniósł, że orzeczenie komisji lekarskiej ZUS zostało wydane w oparciu o błędne ustalenia faktyczne, gdyż w poprzedzającym decyzję komisji orzeczeniu lekarz orzecznik ZUS w dnia 25 czerwca 2018 r. ustalił uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %. Wniósł również zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uzasadnieniem analogicznym jak w decyzji. Organ wskazał nadto, że komisja lekarska nie stwierdziła następstw choroby zawodowej, które upośledzałyby sprawność i funkcje organizmu w stopniu powodującym uszczerbek na zdrowiu, a tym samym brak podstaw do zmiany decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. B. (1) od 1 listopada 1991 r. do 15 lutego 2011 r. prowadził z przerwami działalność gospodarczą w zakresie usług leśnych jako pilarz pracując fizycznie, a swoją pracę wykonywał w terenie leśnym, gdzie zajmował się wycinką drzew i w tym czasie był narażony na ukąszenia kleszczy. Decyzją PS-N.H. (...) -4/17 z dnia 5 grudnia 2017 r. stwierdzono u niego chorobę zawodową – boreliozę przewlekłą (z zakresu chorób zakaźnych lub pasożytniczych albo ich następstw).

Niesporne, a nadto dowód: decyzja Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego w G. – k. 4, plik III akt rentowych.

W dniu 18 maja 2018 r. L. B. (1) złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek ustalenie wysokości procentowego uszczerbku i o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej.

Niesporne, a nadto dowód: pismo ubezpieczonego – k. 1, plik III akt rentowych.

Orzeczeniem z dnia 25 czerwca 2018 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił u ubezpieczonego 10 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej stwierdzonej decyzją nr (...) z dnia 5 grudnia 2017 r. W badaniu przedmiotowym rozpoznano boreliozę późną pod postacią artralgi, dyskopatię L/S z zespołem bólowym, torbiel pajączynówki, nadciśnienie tętnicze oraz zmiany zwyrodnieniowe stawów nadgarstkowych i łokciowych.

W sprzeciwie z dnia 25 czerwca 2018 r. ubezpieczony podważył ocenę lekarza orzecznika ZUS w przedmiocie orzeczenia zdolności do pracy wskazując przy tym na ciągle bóle i zawroty głowy, spowolnienie ruchowe bóle lędźwiowe i ograniczona ruchomość.

W wyniku sprzeciwu ubezpieczonego od orzeczenia lekarskiego orzecznika ZUS, w dniu 10 lipca 2018 r. komisja lekarska ZUS ponownie przebadła ubezpieczonego. W wyniku przeprowadzonego przez organ postępowania orzeczeniem ustaliła u ubezpieczonego 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową stwierdzonej decyzją z dnia 5 grudnia 2017 r. W przeprowadzonym badaniu przedmiotowym komisja stwierdziła wyrównany stan psychiczny orzekanego, wydolność oddechową i krążeniową oraz sprawność ruchową. Nie stwierdzono zmian

w obrębie nerwów czaszkowych, niedowładów, ujemnych objawów rozciągowych. Z. i równowaga ubezpieczonego pozostawały niezaburzone, a stopień naruszenia sprawności organizmu nie uzasadniał orzeczenia uszczerbku na zdrowiu.

Dowód:

- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k.17, plik III akt rentowych
- opinia lekarska z dnia 25 czerwca 2018 r. –k. 20 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS
- sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika – k. 33-34 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS
- opinia lekarska z dnia 10 lipca 201 r. k. 36-38 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS
- orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 10 lipca 2018 r. – k. 19, plik III akt rentowych
- decyzja (...) z 12 lipca 2018 r. – k. 20, plik III akt rentowych

Obecnie u L. B. (1) rozpoznaje się zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z okresowym zespołem bólowym oraz rozpoczynający się przykurcz D. obu rąk. Zdiagnozowane schorzenia nie mają związku ze stwierdzoną chorobą zawodową. Choroba zawodowa nie powoduje uszczerbku na zdrowiu. Ubezpieczony jest zdolny do podjęcia zatrudnienia.

Dowód:

- opinia lekarska z dnia 10 lipca 201 r. k. 36-38 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS,
- orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 10 lipca 2018 r. – k. 19, plik III akt rentowych,
- dokumentacja lekarska k. 35,
- opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii T. P. oraz ortopedii H. M.– k. 38-39.
- opinia uzupełniająca biegłych sądowych z zakresu neurologii T. P. oraz ortopedii H. M. – k.46,
- dokumentacja lekarska ZUS – osobny plik.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1376) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie. (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy). Zgodnie z art. 4 ustawy, za chorobę zawodową, w myśl art. 235¹ k.p., uważa się chorobę, wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy, zwanych "narażeniem zawodowym".

W niniejszym postępowaniu poza sporem pozostawała okoliczność rozpoznania u ubezpieczonego choroby zawodowej w postaci boreliozy wymienionej pod pozycją 26 wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 105, poz. 869), sporna natomiast pozostawała wysokość doznanego uszczerbku. Ubezpieczony kwestionował bowiem stanowisko komisji lekarskiej ZUS, jakie legło u podstaw wydania zaskarżonej decyzji, w którym ustalono wysokość uszczerbku na 0 %.

Jako zasadniczy materiał dowodowy dla dokonania ustaleń w tym zakresie posłużyły zgromadzone w aktach sprawy, w tym w aktach organu, dokumenty związane z leczeniem ubezpieczonego. Sąd uznał je za miarodajne dla dokonania oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, albowiem nie budziły one zastrzeżeń co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nadto ich autentyczność i treść nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 r. poz. 954), wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Rozporządzenie to zawiera tabelę, w której dla poszczególnych schorzeń przewidziane są określone wartości lub granice uszczerbku na zdrowiu.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej H. M. i neurologii T. P. wydanej w sprawie niniejszej wynika, iż wskutek choroby zawodowej ubezpieczony nie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegli rozpoznali u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z okresowym zespołem bólowym w wywiadzie oraz rozpoczynający się przykurcz D. obu rąk. Nie stwierdzili u ubezpieczonego długotrwałej niezdolności do pracy. Wskazali, że podczas badania lekarskiego nie stwierdzili objawów zespołu bólowego, neurologicznych objawów ubytkowych, ani upośledzenia funkcji narządów ruchu, dających podstawę do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

W opinii uzupełniającej biegli podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko. Stwierdzili, że występujące u ubezpieczonego objawy nie mają związku z boreliozą uznaną jako choroba zawodowa. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa uznali za schorzenie samoistne. W związku samoistością tych schorzeń na ich podstawie niemożliwym było określenie wysokości uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego. Dodatkowo jak wynika ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji lekarskiej ubezpieczony cierpiał na wieloletnie dolegliwości związane ze schorzeniem co daje podstawy do uznania, że choroba zwyrodnieniowa nie wynikała ze stwierdzonej choroby zawodowej a co za tym idzie nie może być podstawą do przyznania dodatkowego odszkodowania.

Zarówno opinię główną jak i opinie uzupełniającą biegłych należało ocenić jako miarodajne dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem są jasne, logiczne i spójne, zaś ich wnioski zostały oparte na jednoznacznych wynikach przeprowadzonych badań. Poza tym, biegli to wysokiej klasy fachowcy o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, w tym w zakresie stwierdzania występowania chorób zawodowych.

Odwołujący kwestionował wnioski opinii biegłych twierdząc, że nie odpowiadają one faktycznemu stanowi ubezpieczonego wskazując na niedokładności w opiniowaniu i wewnętrzną sprzeczność wywodów jako stanowiące przeszkodę w wyprowadzeniu prawidłowych wniosków końcowych. Wniósł również o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu opinii biegłego sądowego z zakresu chorób zakaźnych.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych, albowiem jako bezstronni eksperci nie mieli oni interesu w działaniu na niekorzyść ubezpieczonego poprzez zawieranie w swojej opinii sądowo-lekarskiej nieprawdziwych danych. Należy również wskazać, że wnioski opinii sporządzonej przez zespół biegłych korespondują z treścią dokumentacji lekarskiej stanowiącej materiał dowodowy w sprawie.

Sąd na rozprawie oddalił wniosek ubezpieczonego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu chorób zakaźnych, gdyż zdaniem Sądu przeprowadzenie wnioskowanej opinii na tle zgromadzonych w sprawie dowodów było niecelowe i mogłoby doprowadzić do przewlekłości postępowania. Zarówno z dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach organu rentowego, dokumentacji zgromadzonej w postępowaniu sądowym,

opinii biegłych specjalistów z dziedziny ortopedii i neurologii jak i oświadczenia złożonego przez ubezpieczonego na rozprawie wynika, że współistniejąca choroba zwyrodnieniowa nie wynika ze zdiagnozowanej u ubezpieczonego choroby zawodowej. Wyniki badań zgromadzone licznie w dokumentacji lekarskiej ZUS wskazują na rozwijające się u ubezpieczonego od lat zmiany zwyrodnieniowe w obrębie kręgosłupa. Jednocześnie żaden z dokumentów nie wskazywał na utrzymywanie się u ubezpieczonego stanów zapalnych stawów, co mogłoby świadczyć o związku choroby zawodowej z okresowymi dolegliwościami bólowymi w obrębie układu ruchu L. B. (2).

Ubezpieczony negował występowanie dolegliwości natury psychicznej oraz potwierdził, że nie leczył się w przeszłości w związku ze schorzeniami ortopedycznymi dyskopatii zwyrodnieniowej kręgosłupa.

Sąd uznał, że opinia biegłego lekarza specjalisty z zakresu chorób zakaźnych byłaby uzasadniona przy braku stwierdzenia boreliozy jako choroby zawodowej. W przedmiotowej sprawie istnienie choroby zawodowej nie było kwestionowane. Powołani przez Sąd biegli wypowiadali się natomiast w kwestii skutków choroby zawodowej nie kwestionując faktu jej istnienia stwierdzając przy tym o braku jej związku ze schorzeniami obciążającymi ubezpieczonego na dzień przeprowadzonego badania. Borelioza może powodować objawy w postaci dolegliwości bólowych układu ruchu, w szczególności objawiając się stanami zapalnymi stawów bądź też dolegliwości psychicznych. Pierwsze z nich są jednak u ubezpieczonego powodowane chorobą zwyrodnieniową – schorzeniem samoistnym, zaś drugi typ objawów ubezpieczony wykluczył.

W konsekwencji powyższych rozważań Sąd doszedł do wniosku, że ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do odszkodowania w związku ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał decyzję organu rentowego za prawidłową i w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)